

V pátek brzo ráno jsem dojel do Prahy sockou, abych se mohl zúčastnit zájezdu pražského katastru do Salzburgu. Počasí nebylo nic moc, ale to nevadilo. Začali jsme Orlíkem, jeho prohlídkou a objednanou lodí jsme se přesunuli na Zvíkov. Prohlídka Zvíkova byla dobrovolná, tu jsem dobrovolně podstoupil. Přestalo pršet a my jsme ze Zvíkova pokračovali do Vyššího Brodu. Zde jsme měli ubytování zajištěno v Panském domě. Nějak jsme se rozhodli po pokojích a já jsem vystřelil ven, podívat se po okolí. Vysvitlo sluníčko. Vodácký kemp byl úplně prázdný, voda tekla a zase zima nebyla. Ideální podmínky pro sjezd řeky. Nicméně byl čas večere a tudíž jsem se vrátil na hotel. Čepovali Prazdroj a tak jsem si maloval, jak tu hezky vydržím do deseti a půjdu spát. Kámoška mi prozradila, že na náměstí je pivovar a že je tam nějaká promítací akce. Většina lidí ze zájezdu už tam byla a prý pivo je dobrý. To mě zaujalo, přece jenom hodinka mě nezabije a za chvíli jsem zpátky. Udělal jsem náborovou akci a nakonec nás vyrazilo pět. Hospoda Pajzl u Jakuba byla na půl plná, stůl jsme si našli. Dal jsem si doporučené řezané a fakt bylo dobré. Na dvorku restaturace, jak jsme si všimli, se odehrávalo promítání krátkých filmů. Přesunuli jsme se na promítačku také, ale brzo jsme ji opustili, protože se ochladilo a my jsme nebyli zas tak moc oblečení. Mezitím uvnitř se připravoval na produkci živé hudby zpěvák, kytarista, dirigent, zvukař v jedné osobě.

Mezi svými čísly měl dlouhé pauzy, proto jsem po skončení promítání krátkých filmů ukecal pořadatele, jest-li by nám nepustil film Výprodej.

RdC_BWRDm7w

Ten mému přání vyhověl a my se přesouváme na dvorek k VIP promítání. Mezitím končí hudební produkce, ale skupina lidí vedle nás dotáhla kytaru, takže se pokračuje v krasojízdě. Řveme písničky a já se přesouvám na bar, abych srovnal promítání filmu s pořadatelem a to panáky. Na baru se ještě seznamuji s majitelem pivovaru a popíjím rum. Republika řešíme stavební problémy. Mezitím kytara zvadla, proto dopíjím a jdeme do hotelu. To jsem si však myslel. Zbytek skupiny, kolegyně, projevíly zájem jít na diskotéku za hotelem. Moc jsem jim to nevymluvil a tak jsem šel dělat bodygarda. Před diskotékou jsem zadržoval skupinku chlapů s kecy o motorkách a politice. Nicméně jsem po chvilce dostal žízeň a vklouzl jsem dovnitř. Pohledem jsem přejel malý sál. Vše bylo O.K. Povídal jsem si s barmanem, popíjím pivo Kozel. Moc mi nejelo. Už byly tři hodiny ráno a mě se chtělo spát. Vyhnal jsem naše holky z diskotéky a vrátili jsme se na hotel. Prý je na diskotéce obtěžovala lesba. Mě už to bylo jedno, do postele jsem skočil v půl čtvrté ráno.

So

Blbě jsem si nařídil budíka. Na odjezd autobusu. Naházel jsem rychle věci do tašky, proběhnul jsem kolem švédského stolu, sebraje dvě housky a salám do ruky, hodil věci do kufru a už se frčelo. Do Linzu. Jedna, větší skupina, šla šopovat, já jsem chtěl zase na památky do centra.

Nakonec nejlepší kšefty udělala naše skupina na blešáku na náměstí. Třeba tuplák za euro, nekupte to ! Obešli jsme to, co jsme chtěli vidět, kromě vyhlídkové věže. Ta byla otevřená od 10.00. V deset nás nabírá autobus a pokračujeme do [St. Wolfgang im Salzkammergut](#). Zde nocujeme. Já, než se vyvalím z autobusu, všichni někam zmizí. Ověšen bagáží bloudím po městě. Potkávám kolegu, který mě dovede do hotelu. Házím věci do malého sálu, protože pokoje nejsou připravené. Jdu prozkoumat městečko.

Všude plno lidí. Přesouvám se k místu srazu ke stanici vláčku na vrch Schafberg. Vlak překonává převýšení ze 600m na 1750m. Pro pěší je to výzva, kterou bych někdy rád absolvoval, ale dnes se vezu. Jezero je nádherně průzračné a teplé. Beru to po silnici 2km tam a zpět a hledám místo, kde bych si večer skočil do vody. Můj blbý nápad přebírá pár kolegyň. Ale do večera daleko, jede se nahoru. Vlak stoupá a většině nás zaléhají uši. Nahoře je počasí všelijaké. Ale neprší.

Sjíždíme dolů a jdeme na hotel, kde jsme rozhozeni do pokojů. Dávám sprchu a jdu na večeři. Obsluhuje nás mladá Slovenka. K pití si dám džbánek vína. Mají tady divné číslování. Všechno je tady na osminy. Víno je super, na to, že je rozlévané. Slovenka mě ale vyvede z omylu, protože prozradí, že se džbán plní z flašek. Mě se to zdálo hned, že na sudové je to moc dobré a taky drahé. Při večeři dávám dohromady úderný tým na koupačku. Dojdeme si na hotel pro ručníky a ještě si namícháme nějaké molotovy petky na povzbuzení. Už je tma, odcházíme za město, protože nemáme plavky a nepotřebujeme něco vysvětlovat Policii. Voda je příjemně teplá. Vracíme se na hotel, kde nás odchytnou nudící se kolegyně na pavlači. Je jedna ráno a vracíme se opět za město, trochu ve větším počtu. No, sice už to nebyla brzo ráno žádná hitparáda, ale dalo se to vydržet.

Ne

Většina se vrací na hotel, já ještě s pár kolegyněmi procházím po molu, kde usedáme na lavičky a kecáme do pěti ráno. Vracíme se na hotel, na pokoji dávám dvě hodky spánku. Po snídani nakládáme věcmi autobus a jede se na Salzburg.

V Salzburgu se jen tak bloumáme a nakupujeme kraviny. V jednu je odjezd. Obchody mají zavřeno, ale podaří se mi nakoupit housky s řízkem. Tím asi zachráním pár kolegyň před smrtí hladem. Bez problémů pak svištíme domů, já se nechám vyhodit v Českých Budějovicích. Jdu do Masných krámů, kde si dávám tatarák a pár piv. Nikdo tu skoro není. Odcházím na vlakáč, kupuji si lístek do Pejru a vlezu si do prvního vagonu. Na příští stanici, přistupuje do mého kupé jedna holčina a dva kluci. Všichni honí mobily. To je teda zábava. No, stejně budu za chvíli v Táboře vystupovat, takže kašlu na konverzaci. Na další stanici rozrazí dveře od kupé nějaká ženská s malým děckem, sjede nás nadávkami, že se roztahujeme v kupé pro rodiny a zmizí. "To bylo psycho", prohlásím ke zkoprnělým obličejům. A tím se rozproudí debata. Byli to studenti jedoucí do Prahy do škol. Kdoví, jestli vůbec zaregistrovali, že jsem v Táboře vystoupil na přípoj.
